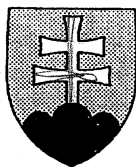

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 8.4.2009

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 23.4.2009 *Klárik*

Rada pre vysielanie a retransmisiu Kolárska 6, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
08 -04- 2009	
Podanie číslo:	Číslo spisu:
Prílohy/ky:	Vybavuje: <i>1/2</i>

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a členiek senátu JUDr. Anny Elexovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **MAC TV, s.r.o.**, Brečtanová 1, Bratislava, zastúpená: Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o., Radvanská č. 29, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska č. 6, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/12/2008 zo dňa 22.04.2008, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/12/2008 zo dňa 22.04.2008 podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250j ods. 3 OSP **zrušuje** a vec **vracia** odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa **je povinná** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania 134,43 eura na účet Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o., Bratislava do 30 dní odo dňa doručenia rozsudku.

Odôvodnenie

Odporkyňa rozhodnutím č. RP/12/2008 zo dňa 22.04.2008 uložila navrhovateľke:

- I. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 19 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení

neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 308/2000 Z.z.) tým, že navrhovateľka dňa 23.10.2007 o cca 19.30 hod. odvysielala v rámci programu Noviny príspevok *Brat zavraždil sestru*, ktorý spôsobom svojho spracovania, svojim obsahom zasiahol do ľudskej dôstojnosti a základných práv v ňom zobrazenej osoby, za čo bola uložená navrhovateľke podľa 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. e/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankcia – pokuta vo výške 200 000,-- Sk.

- II. Za porušenie povinnosti upravenej v § 20 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z. tým, že odvysielaním predmetného príspevku, skutkovo vymedzenom v bode I., došlo k nesprávnemu uplatneniu Jednotného systému označovania programov (ďalej len JSO), pretože navrhovateľka nezabezpečila, aby obrazové zábery, ktoré tvoria integrálnu súčasť informácie boli zobrazené v rozsahu nevyhnutnom pre pochopenie informácie bez dôrazu na efekt šokovania. Za uvedené bola navrhovateľke uložená sankcia – pokuta podľa § 64 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 67 ods. 3 písm. c/ zák.č. 308/2000 Z.z. vo výške 20 000,- -Sk.

Proti rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok navrhovateľka uvádzajúc, že odporkyňa na podklade vykonaných dôkazov dospela k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a k nesprávnym skutkovým zisteniam a záverom, čoho dôsledkom je vydanie nezákonného a vecne nesprávneho rozhodnutia. Navrhovateľka uviedla, že v spravodajskej relácii odvysielala pravdivú informáciu, pričom práva žiadnej osoby s právnou subjektivitou neboli odvysielaním predmetného príspevku dotknuté. Uviedla, že mŕtve ľudské telo nemá nárok na právnu ochranu s výnimkou niektorých ustanovení trestného zákona, ktoré však neupravujú otázky zobrazovania. Navrhovateľka uviedla, že skutočnosť, že by prišlo k porušeniu povinnosti upravenej v § 19 ods. 1 zákona č.308/2000 Z.z. a následnému sankcionovaniu zo strany odporkyne by mohlo prísť len v prípade, ak osoba, ktorej základné práva boli porušené, by svoje právo uplatnila pred všeobecným súdom. Keďže doposiaľ žiadna osoba takýto návrh na ochranu nepodala, je navrhovateľka názoru, že nemá sankcionovanie v napadnutom rozhodnutí reálny ani právny základ.

Navrhovateľka nesúhlasí ani s argumentáciou rady, že predmetný príspevok bol odvysielaný s dôrazom na efekt šokovania alebo senzácie. Navrhovateľka je názoru, že si splnila svoju zákonnú povinnosť a nezobrazila zábery s dôrazom na efekt šokovania alebo senzácie. Spôsob, akým bol príspevok vyrobený a skladba záberov, zodpovedajú postupom obvyklým pre televízne spravodajstvo. Sú v súlade s ústavne zaručeným právom

na informácie. Efekt šokovania nie je možné dosiahnuť viacnásobným uvedením rovnakého záberu v jednom príspevku, keďže šok je z medicínskeho hľadiska jednorazovo vyvolaný stav na základe jednorazového podnetu. Označiť zobrazenie miesta činu za úsilie o senzáciu je s pohľadu účastníka prehnaným a bezprecedentným tvrdením bez opory v skutkovom stave. Vražda je bezpochyby v našej spoločnosti neobvyklý, rozhodne nie každodenný jav.

Navrhovateľka je názoru, že napadnuté rozhodnutie v tejto časti neposkytuje dostatočný a presvedčivý podklad pre výrok rozhodnutia rady a v tejto časti ho považuje za nepreskúmateľné. S poukazom na uvedené navrhla navrhovateľka súdu, aby zrušil rozhodnutie rady č. RP/12/2008 zo dňa 22.04.2008.

K podanému opravnému prostriedku sa vyjadrila odporkyňa dňa 07.10.2008 uvádzajúc, že každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti a osobnej cti, súčasťou tohto práva je aj právo aj na dôstojné zobrazovanie jeho smrti, resp. jeho posmrtné zobrazovanie. Navrhovateľka odvysielala zábery na tvár obete súrodeneckej vraždy, s cieľom čo najdetailnejšieho zobrazenia tejto obete, zábery na mŕtvu ženu boli priblížené do takej miery, že táto osoba napriek kvalite záberov a dĺžke trvania bola dostatočne identifikovateľná, najmä pre svoje blízke okolie a to aj v dôsledku uverejnenia jej mena. Odporkyňa má za to, že odvysielaním takto priblížených záberov na tvár zavraždenej ženy je nedôstojné a dehonestujúce a je v rozpore s právom tejto osoby na ľudskú dôstojnosť a tým skôr, že táto osoba nemohla nejakým spôsobom ovplyvniť vyhotovenie, resp. použitie týchto záberov. Predmetom ochrany podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona nie je mŕtve ľudské telo ako to tvrdí navrhovateľka, ale ľudská dôstojnosť ako ideálna hodnota. Predmetné ustanovenie tak poskytuje ochranu samotnej podstate ľudskej bytosti. Odporkyňa rozhodne nesúhlasí s argumentáciou navrhovateľky, že nemožno sankcionovať vysielateľa, keďže dotknutá osoba si neuplatnila subjektívne práva aktívne legitimovanými osobami. Legalizácia odvysielania takých obsahov, ktoré síce na jednej strane hrubým spôsobom porušujú ľudskú dôstojnosť, resp. základné ľudské práva a slobody, na strane druhej však subjekty dotknuté odvysielaním najrôznejších dôvodov neuplatňujú svoje aktívne subjektívne práva, čo by bolo zrejme úplne v rozpore s účelom ust. § 19 zák.č. 308/2000 Z.z. Odporkyňa uviedla, že odvysielanie predmetných záberov v takej kvalite nebolo nevyhnutné a cieľ odvysielania predmetnej reportáže by bol dosiahnutý aj v prípade, ak by tvár zavraždenej ženy bola vyrastrovaná, resp. ak by tieto zábery neboli odvysielané vôbec. Snaha šokovať je zrejme najmä zo skutočnosti, že navrhovateľka nepoužila iba zábery na zakryté

Ľudské telo, ktoré by v dostatočnej miere plnilo spravodajský účel, ale odvysielala aj zábery na tvár obeť, pričom práve tieto zábery boli priblížené najviac a obeť zobrazovali najdetailnejšie. Práve neodvysielaním týchto záberov by v žiadnom prípade nebolo dotknuté právo verejnosti na informáciu a spravodajská hodnota daného príspevku by tým nijak neutrpena.

Základné práva a slobody, medzi ktoré patrí právo verejnosti na informácie, možno obmedziť len zákonom. Podstata týchto obmedzení vyplýva z presadzovania iných právom chránených záujmov, čo je v tomto prípade § 19 citovaného zákona ochrana ľudskej dôstojnosti a ľudskosti a podľa § 20 citovaného ochrana maloletých. Je preto na posúdení odporkyne, aby použitím správnej úvahy dospela k záveru, či v konkrétnom prípade je nutné obmedziť právo vysielateľa na slobodné a nezávislé vysielanie a právo verejnosti na informácie z dôvodu ochrany iného právom chráneného záujmu. V tomto prípade odporkyňa dospela k záveru, že odvysielaním predmetného komunikátu došlo k ohrozeniu uvedených záujmov a preto zásah do práv vysielateľa, resp. obmedzenie práva verejnosti na informácie sú odôvodnené. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhuje odporkyňa najvyššiemu súdu, aby rozhodnutie odporkyne č. RP/12/2008 zo dňa 22.04.2008 potvrdil.

Najvyšší súd SR ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal rozhodnutie odporkyne podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. a to v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu 494-PgO/O-5579/2007 ako aj s písomnými podaniami účastníkov, po vypočutí zástupcov navrhovateľky a odporkyne na pojednávaní súdu, dospela k záveru, že v tomto prípade je potrebné rozhodnutie odporkyne zrušiť podľa § 250j ods. 3 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, že tento nie je úplný. V spise absentuje obrazovo-zvukový záznam predmetného posudzovaného programu. Súd sa tak nemohol oboznámiť s podkladmi na základe, ktorých zisťovala odporkyňa stav veci, rovnako sa neoboznámil ani so zápisnicou z ústneho pojednávania, ktoré sa v predmetnej veci uskutočnilo dňa 22.04.2008, keďže zápisnica sa v predložennom administratívnom spise nenachádza. S poukazom na uvedené a s poukazom aj na posledný odsek na strane 4 napadnutého rozhodnutia, v ktorom rada konštatuje,

že vyhodnotila tvrdenia, ktoré navrhovateľka predniesla na ústnom pojednávaní dňa 22.04.2008 o tom, že prepis predmetného príspevku nie je totožný s odvysielaným príspevkom a záverečná časť príspevku v dĺžke cca 4 sekundy, ktorá zobrazovala obeť vraždy a redaktorky, nebola odvysielaná vôbec, vyhodnotila ako účelové. Súd tieto skutočnosti nemohol preskúmať, keďže predložený administratívny spis nebol úplný. Súčasťou spisu odporkyne nebol obrazovo-zvukový záznam predmetného príspevku preto súd nemohol posúdiť rozpory v skutkovom stave danej veci.

Súd na tomto mieste uvádza, že v zmysle ustálenej judikatúry možno pod administratívnym spisom rozumieť úplný, žurnalizovaný a originálny zväzok listín týkajúci sa veci, vrátane originálu dokladov o doručení rozhodnutí. Predmetný administratívny spis však takéto náležitosti nespĺňa. Absentuje jeho úplnosť, žurnalizácia a predložený spis netvorí ani zväzok listín, keďže každá listina sa v ňom nachádza osobitne, spis nebol administratívnym orgánom zviazaný. Iba tak vyhodnotený administratívny spis umožňuje súdu preveriť námietky procesného charakteru ako aj námietky vznesené navrhovateľkou proti zistenému skutkovému stavu. Inak je súdu znemožnené súdny prieskum riadne vykonať.

Súd v danej veci z obsahu napadnutého rozhodnutia odporkyne zistil, že na strane 4 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, je uvedená citácia § 20 ods.5 zákona č.308/2000 Z.z. v znení, ktoré v posudzovanom období nebolo účinné.

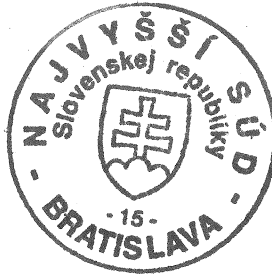
Súd prihliadol na zistené nedostatky, ktoré majú podstatný význam pri posúdení zákonnosti preskúmaného rozhodnutia odporkyne a v súlade s § 250j ods. 3 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP zrušil rozhodnutie odporkyne a vec vrátil odporkyňi na ďalšie konanie, keďže jej rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisu správneho orgánu a bolo vydané na základe neúčinného právneho predpisu. V takomto prípade súd nie je viazaný rozsahom a dôvodmi opravného prostriedku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP tak, že priznal úspešnej navrhovateľke právo na náhradu trov konania, ktoré tvoria trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby – prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 20.06. 2008 a pojednávanie súdu dňa 17.03.2009 (§ 14 ods.ods.1 písm. a/, d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len vyhláška) vo výške podľa § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky 1x 48,33 eura (úkon

z r. 2008) a 1x 53,49 eura (r. 2009), t.j. celkom 101,82 eura + 19% DPH = 121,17 eura a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky 1x 6,31 eura (r. 2008) a 1x 6,95 eura (r. 2009), celkom 134,43 eura.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. marca 2009

za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková *AmV*

JUDr. Ing. Miroslav G a v a l e c , v.r.

predseda senátu